

Judith Bergman: Zprávě EU o integraci migrantů uniká podstata problému, Agentura EU pro základní práva se zcela rozhodla ignorovat realitu

- CZ24 News | 1. dubna 2020

EU: Za povšimnutí stojí, že Evropská komise přehazuje odpovědnost za integraci státních příslušníků třetích zemí výhradně na ramena jednotlivých členských zemí EU.

Ohromujícím aspektem této zprávy je, že trvá na tom, že úspěšná integrace lidí ze Středního východu a Afriky záleží pouze na pečlivém zajištění a naplnění jejich práv podle místních (vnitrostátních) právních předpisů a právních předpisů EU. Pokud to bude splněno, tak budou všichni žít navěky šťastně. Takový závěr popírá mnoho faktů.

Za prvé se zdá, že zpráva vychází z předpokladu, že země EU mají k dispozici neomezené zdroje, na to, aby se mohly starat o státní příslušníky třetích zemí. Naprosto ignoruje například to, že země, jako je Švédsko, v důsledku vysokého počtu migrantů, které přijaly, nyní čelí finančním obtížím, které ztěžují dokonce i řádnou péči o vlastní občany.

Za druhé, zpráva zcela ignoruje, jak špatně se projekt multikulturalismu v Evropě doposud vyvíjí a to včetně integrace lidí ze Středního východu a Afriky.

Srovnávací průzkum integrace imigrantů v šesti zemích... byl zpracovaný na základě 9 000 telefonních rozhovorů s migranty v Německu, Francii, Nizozemsku, Rakousku, Belgii a Švédsku. Respondenty tohoto průzkumu byli imigranti z Turecka a Maroka. Dvě třetiny dotazovaných muslimů uvedly, že náboženská pravidla jsou pro ně důležitější než zákony země, v níž žijí.

Agentura EU pro základní práva se rozhodla ignorovat realitu. Otázkou je, proč.

Agentura Evropské unie pro základní práva nedávno zveřejnila zprávu, ve které varovala Evropu před rizikem vzniku "ztracené generace" migrantů ve věku 16-24 let, kteří přišli do Evropy v letech 2015 až 2018. Zpráva se zaměřuje zejména na zkušenosti mladých lidí, kteří do Evropy přišli v letech 2015-2016, a konkrétně se soustředila na pět členských států EU s největším počtem žadatelů o azyl: Rakousko, Francii, Německo, Itálii a Švédsko. Zpráva zahrnuje také Řecko, protože je pro mnoho migrantů vstupní branou do EU.

Podle zprávy Integrace mladých uprchlíků v EU: osvědčené postupy a výzvy:

"Podle Eurostatu dostalo v EU od roku 2015 do roku 2018 mezinárodní ochranu 1,9 milionu migrantů, kteří buď dostali status uprchlíka, nebo jim byla přiznána doplňková ochrana, nebo obdrželi povolení k pobytu z humanitárních důvodů. Více než 80 % těchto lidí bylo mladších 34 let..."

Podle zprávy také:

"Ve svém Akčním plánu pro integraci státních příslušníků třetích zemí pro rok 2016 Evropská komise zdůraznila, že neúspěch v integraci nově příchozích migrantů může mít za následek" obrovské plýtvání zdroji, a to jak penězi samotných dotčených jednotlivců, tak i obecně penězi naší ekonomiky a společnosti. Právní, hospodářské a sociální začlenění nově příchozích uprchlíků do

hostitelské společnosti závisí na tom, jak jsou v praxi uplatňována různá práva, na která mají podle unijního a vnitrostátního práva nárok."

Za povšimnutí stojí, že Evropská komise přehazuje odpovědnost za integraci státních příslušníků třetích zemí výhradně na ramena jednotlivých členských zemí EU.

Zpráva konstatuje:

"Právo EU podrobně definuje práva a povinnosti žadatelů o azyl a příjemců mezinárodní ochrany, zatímco na osoby požívající humanitární ochranu se obecně vztahuje vnitrostátní právo. Pokud tato práva nejsou dodržována, chráněna a naplňována, budou mít lidé problém se úspěšně integrovat do jednotlivých společností EU, ve kterých jim bylo dovoleno se usadit. Identifikace problémů a mezer, ale také příležitostí a slibných postupů, poskytuje důkazy, které jsou nezbytné pro to, aby EU a její členské státy přizpůsobily svoji politiku a přijaly náležitá opatření. Mladý věk mnoha nově příchozích osob a jejich osobní zkušenost s konflikty a pronásledováním vyžadují inteligentní (smart) investice pro jejich úspěšnou integraci. Cílem této zprávy je přispět k úvahám o tom, jak toho dosáhnout, a jak zajistit, aby nedošlo ke ztrátě celé generace."

Agentura EU pro základní práva vyzvala členské země EU, aby se zaměřily na tyto části její zprávy:

- Přidělení dostatečných finančních a lidských zdrojů pro rychlejší vyřizování žádostí o azyl.
- Rychlé a dostupné slučování rodin.
- Přijetí takové bytové politiky, která bude schopná úspěšně řešit *"přijetí velkého počtu příchozích"*.
- Zajištění toho, aby uprchlíci dostávali všechny dávky sociálního zabezpečení, na které mají podle právních předpisů EU nárok. Členské země EU by měly zvážit poskytnutí stejných právních nároků držitelům statusu doplňkové ochrany (osobám žádajícím o azyl, kteří nesplňují podmínky pro udělení statusu uprchlíka), kteří potřebují podporu. Členské státy EU by měly odstranit praktické překážky, které uprchlíkům a migrantům brání v přístupu k dávkám sociální péče - například poskytováním informací v jasném, srozumitelném a nebyrokratickém jazyce a v případě potřeby poskytováním jazykové podpory. Zpráva dává jako příklad hodný následování Švédsko:

"V regionu Västra Götaland začala regionální agentura pro bydlení (Boplat) poskytovat informace v arabštině, somálštině a dalších běžných jazycích, kterými mluví migranti, kteří do Švédska přišli od roku 2015. Úřad sociálního zabezpečení upravil svůj psaný i mluvený jazyk tak, aby byl srozumitelnější a méně byrokratický "K úpravě textů používaných k vysvětlení rozhodnutí používají program nazvaný Klarspråk (jasný jazyk). Tyto změny pomohly klientům pochopit důvody, pro které jim byla poskytnuta nebo naopak zamítnuta sociální podpora, jako je například podpora zaměstnaného člověka s velmi nízkým platem."

- Rychlé a efektivní poskytnutí psychologické terapie traumatizovaným migrantům.
- Přístup žadatelů o azyl ke vzdělávání a odborné přípravě.
- Poskytnutí přístupu k základním službám, bezpečnému bydlení, zaměstnání, vzdělávání a podpoře příslušných odborníků hned od doby jejich příchodu do země, aby se zabránilo jejich zapojení do zločinných aktivit *"ať už jako oběti nebo jako pachatelé"*.

Autoři zprávy hovořili se 163 žadateli o azyl o jejich zkušenostech, od doby co dorazili do jednoho ze šesti zmíněných členských států EU. Dotazovaní pocházeli většinou ze Sýrie, Afghánistánu, Eritrey, Somálska a Íránu a 65 % dotázaných byli muži. Autoři zprávy diskutovali také se *"426 odborníky pracujícími s mladými uprchlíky"*.

Ohromujícím aspektem této zprávy je, že trvá na tom, že úspěšná integrace lidí ze Středního východu a Afriky záleží pouze na pečlivém zajištění a naplnění jejich práv podle místních (vnitrostátních) právních předpisů a právních předpisů EU. Pokud to bude splněno, tak budou všichni žít navěky šťastně.

Takový závěr popírá mnoho faktů.

Za prvé se zdá, že zpráva vychází z předpokladu, že země EU mají k dispozici neomezené zdroje, na to, aby se mohly starat o státní příslušníky třetích zemí. Naprosto ignoruje například to, že země, jako je Švédsko, v důsledku vysokého počtu migrantů, které přijaly, nyní čelí finančním obtížím, které ztěžují dokonce i řádnou péči o vlastní občany. Podle zprávy Švédské asociace místních samospráv a regionů měla v roce 2018 každá čtvrtá municipalita a každý třetí region ve Švédsku rozpočtový schodek. V letošním roce očekává schodek v rozpočtu nejméně 110 municipalit. Mnoho municipalit proto musí ve svém rozpočtu provést výrazné škrty.

Za druhé, zpráva zcela ignoruje, jak špatně se projekt multikulturalismu v Evropě doposud vyvíjí, a to včetně integrace lidí ze Středního východu a Afriky. Nezmiňuje se o existenci muslimských paralelních společností, jak je zdokumentováno v dokumentárních filmech evropských televizních stanic, například v britském dokumentárním pořadu BBC Panorama, *“Tajemství britských Šaría soudů”*, který byl vysílán v roce 2013, nebo v dánském třídílném televizním dokumentu *“Mešity za závojem”*, který byl vysílán v roce 2016.

Zpráva se nezmiňuje ani o zjištění nizozemského sociologa a profesora berlínské Humboldtovy univerzity Ruuda Koopmanse, který již více než 20 let zkoumá migraci a integraci a je členem akademické rady, která radí německým imigračním úřadům. V roce 2013 jako ředitel výzkumného projektu – Srovnávacího průzkumu integrace imigrantů v šesti zemích probíhajícího v Berlínském vědeckém centru pro sociální výzkum (*Wissenschaftszentrum Berlin für Sozialforschung, WZB*) – publikoval zprávu, zpracovanou na základě 9 000 telefonních rozhovorů s migranty v Německu, Francii, Nizozemsku, Rakousku, Belgii a Švédsku. Respondenty tohoto průzkumu byli imigranti z Turecka a Maroka. Dvě třetiny dotazovaných muslimů uvedly, že náboženská pravidla jsou pro ně důležitější než zákony země, v níž žijí. Tři čtvrtiny respondentů zastávaly názor, že existuje pouze jeden legitimní výklad Koránu.

V březnu 2019 při příležitosti vydání své nové knihy Ruud Koopmans v rozhovoru pro dánský deník *Berlingske Tidende* řekl:

“Pro každého, kdo bere fakta a data vážně, je nesporné, že integrace muslimů probíhá hůře než integrace jiných skupin imigrantů. O tom není pochyb. Není pochyb o tom, že ve většině ostatních skupin imigrantů vidíme velký pokrok z jedné generace na druhou. Nedá se říct, že by u muslimů nebyl vidět žádný pokrok, ale změna je mnohem pomalejší...”

“Vlivný je i vznik islámského fundamentalismu v zemích původu, částečně proto, že si jej migranti přinášejí s sebou, a částečně proto, že jsou ovlivňováni propagandou šířenou z muslimské části světa... [není] to proto, že by islám měl v sobě něco neměnně zlého; problém spočívá v tom, jak muslimové a na globální úrovni i mnoho muslimských zemí islám interpretuje. Mnoho muslimů v podstatě tvrdí, že Korán a Sunna je potřeba brát naprosto doslova a že způsob, jakým Prorok Mohamed žil v 7. století, je vzorem toho, jak by měli žít muslimové v 21. století.”

Zpráva EU rovněž vůbec nebere na vědomí francouzskou zprávu nazvanou *“Banlieue de la République”* (*“Předměstí Republiky”*) z roku 2011 zadanou vlivným francouzským think tankem *Institut MONTAIGNE* – jehož ředitelem je známý politolog a specialista na muslimský svět Gilles Kepel – která dospěla k závěru, že muslimští imigranti ve Francii stále více odmítají

francouzské hodnoty a identitu a místo toho se stále více ztotožňují s islámem. Tato zpráva, v rozsahu 2 200 stran, také varovala, že islámské právo šaría například na předměstích Paříže rychle vytlačuje francouzské občanské právo.

Francouzská zpráva ukázala, jak tento problém prohlubují radikální muslimští lídři, kteří ve Francii podporují společenskou marginalizaci muslimských imigrantů s cílem vytvořit paralelní muslimskou společnost ovládanou právem šaría. Zpráva také popisuje, jak závratně roste na francouzských předměstích počet mešit a modlitebních místností.

Ale vraťme se zpět k zprávě EU – zpráva se rovněž nezmiňuje o varování bývalých islamistů, jako je bývalý dánský imám Ahmed Akkari. V nedávné zprávě pro dánský think-tank UNITOS *“Konflikt loajality na Západě – proč se muslimové obtížně integrují”* varoval Akkari, že islamismus a tradicionalistické interpretace islámu mají na muslimy výlučný vliv a brání jejich integraci do západních společností, protože jim brání v tom, aby svobodně přemýšleli a svobodně jednali ve věcech islámu. Podle Ahmeda Akkariho:

“Problém s muslimskou menšinou na Západě... spočívá v tom, že se neodvažuje být nezávislá, pokud jde o náboženské otázky... protože ji ovládá silná náboženská a kulturní elita... která se staví do role samozvaných zástupců muslimů.”

Agentura EU pro základní práva se rozhodla ignorovat realitu. Otázkou je, proč.

Judith Bergman je komentátorka, právnička, politická analytička